

עת"מ 28159-07-17
קבוע לדין בפני כב' הנשיה ז"א אברהם אברהם ליום 8.11.17 שעה 10:30

**בבית המשפט המחויז בנצח
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים**

- כעדיין:**
1. האני סלום, ת"ז ■■■■■ סמacha ח'ימייס סלום, ת"ז ■■■■■
 2. ■■■■■ סלום, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 1 ו-2)
 3. ■■■■■ סלום, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 1 ו-2)
 4. ■■■■■ סלום, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 1 ו-2)
 5. ■■■■■ סלום, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 1 ו-2)
 6. ■■■■■ רשות נאטור, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות אמה, העותרים 6 ו-7)
 7. ■■■■■ עפאי, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות אמה, העותרים 6 ו-7)
 8. ■■■■■ עפאן, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות אמה, העותרים 6 ו-7)
 9. ■■■■■ אסכנדר ח'ורי, ת"ז ■■■■■
 10. ■■■■■ אמל' ח'ורי, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 9 ו-10)
 11. ■■■■■ ח'ורי, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הורייה, העותרים 9 ו-10)
 12. ■■■■■ אבו ג'בל, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הורייה, העותרים 9 ו-10)
 13. ■■■■■ אבו ג'בל, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הוריו, העותרים 9 ו-10)
 14. ■■■■■ רואיה חנדוקלו, ת"ז ■■■■■
 15. ■■■■■ לראי אבו ג'בל, ת"ז ■■■■■
 16. ■■■■■ אבו ג'בל, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 14 ו-15)
 17. ■■■■■ אבו ג'בל, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 14 ו-15)
 18. ■■■■■ אמיירה קאסט, ת"ז ■■■■■
 19. ■■■■■ סלאח קאסט, ת"ז ■■■■■
 20. ■■■■■ קאסט, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 18 ו-19)
 21. ■■■■■ היהת ארשייד, ת"ז ■■■■■
 22. ■■■■■ עביר חדר ארשייד, ת"ז ■■■■■
 23. ■■■■■ ארשייד, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הורייה, העותרים 21 ו-22)
 24. ■■■■■ רושדי סלאימה, ת"ז ■■■■■
 25. ■■■■■ פאדרה סלאימה ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הורייה, העותרים 25 ו-26)
 26. ■■■■■ סלאימה ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הורייה, העותרים 25 ו-26)
 27. ■■■■■ סלאימה, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הורייה, העותרים 25 ו-26)
 28. ■■■■■ סלאימה, ת"ז ■■■■■ (קטין, באמצאות הוריו, העותרים 24 ו-25)
 29. ■■■■■ ניאאל בשאראת ת"ז ■■■■■
 30. ■■■■■ אליאס ח'ורי, ת"ז ■■■■■
 31. ■■■■■ ח'ורי, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הורייה, העותרים 29 ו-30)
 32. ■■■■■ ח'ורי, ת"ז ■■■■■ (קטינה, באמצאות הוריו, העותרים 29 ו-30)
 33. ■■■■■ עפאי בראנסה (קטין)
 34. ■■■■■ בראנסה (קטין)
 35. ■■■■■ בראנסה (קטין)
 36. ■■■■■ בראנסה (קטין)
 37. ■■■■■ בראנסה (קטין)

38. מרכז מוסאoa לזכויות האזרחים העربים בישראל
עמותה רשותה מס' 580339794
39. האגודה לזכויות האזרח בישראל
עמותה רשותה מס' 580011567
ע"י ב"כ עזה"ד סנא אבן בריה ואחות'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
ת"ז 51070, נצרת 16072
טל: 04-8526333/4/5, פקס: 04-8526333

העותרים

- 422 -

2018-10-

P 4/11

1. עיריות נחרות עילית
ע"י ב"כ עזה"ד אולגה גורזון
רחוב גלבוע 16, נחרת עילית
טל: 04-6478904 פקס: 04-613058
2. משרד החינוך
ע"י פרקליטות מחוז צפון
רחוב גלבוע 9, נחרת עילית
טל: 04-6478141 פקס: 04-6478000

המשיביםכתב תשובה מטעם המשיבה מס' 1

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 16.7.17 מTabControl המשיבה מס' 1 (להלן: "המשיבה")
ליין כתב תשובה מטעמה.

1. המשיבה תטען כי דין העירה להדוחות, הנו על הסף והן לגופו של עניין, כפי שיפורט להלן בחרבה.

טענות מודמיותהעדре סמכות עניינית

2. מעיוון בנוסחת העירה עולה כי הסעדים המבוקשים הינם פתיחת גן וב"יס ממלכתי ערבי
יסודי בשנת הלימודים תשע"ט, הוספה של שכבת לימוד אחת לבית הספר מדי שנה ועריכת
כל ההכנות הדורשיות לשם כך.
3. המשיבה תטען כי עצם והפניה של העותרים לסעיף 3 לחוק בתзи המשפט לעניינים מנהליים,
התשי"ס – 2000 (להלן: "החוק"), בוגע לסמכוונו לדון בחיקלאות של רשותות חינוך אינה
מסויימת לעותרים באשר לשאלת הסמכות.
מעיוון בראישת הנושאים בחוק עולה כי טושא התקצוב, תוכניות הלימודים והכשרות עובדי
החינוך הכלולים במסגרת הסעדים בעירה, מוחרגים למעשה ממשquito של בית המשפט
לעניינים מנהליים.

4. סעדים אלה כמו גם נוסח העירה, ובמיוחד האמור בסעיף 78, מעיד על כך שלא התקיימה
אין אהות מהחולפות המקיימות את סמכותו העניינית של בית המשפט הנכבד.

شيخו

5. המשיבה תטען כי דין העירה להדוחות על הסף עקב השינוי הרב בהגשתה.

6. בהתקנות לתקנה 3 לתקנות התוכנן והבנייה (סדרי דין בעתיות לבית משפט לעניינים מינהליים), תשנ"ו – 1996 (להלן: "התקנות") תוגש עתירה בחקדים האפשרי בנסיבות העניין ו... לא יאוחר מתום ארבעים וחמשה ימים מהיום שבו קיבל העותר הודעה על החלטה נושא העתירה או מיום שנעשה לו פטום בדיון, או מיום היוזר עילוג העתירה, לפי המוקודם" [הדגשה של הח'ימ].

7. מטרת המחוקק בבואו לקבוע מועדים להגשת עתירות היתה לשמור על וודאות בכל שהוא נוגעת לפעולות אנשיים וגופים אחרים הננסכים על פעולות שלטונית. אין מדובר במתחום פרוצדוראל גרידא אלא מחסום מהותי שכן אינטראס החסתמכות והודאות היו אינטראס מהותי וכן לחביטה שזכויותיהם של אחרים לא תיפגענה.

8. מעיוון בנสภาพ העתירה עליה כי ממשך פרקי זמן ארכויים התנהלו העותרים מול המשיבה ואו מי מסעמה ונמנעו מלנקוט בהליכים כלוחם בשלב מוקדם יותר. לטענת העותרים, מכתב התשובה האחרון עלייו נסמכים הינו מיום 17.5.24 וайлו העתירה הוגש רק ביום 13.7.17. העותרים לא נתנו כל הטער להימנעותם מלעשות בן בסיכון למועד הוצאת המכתב או בחלוף מועד 30 הימים שמצוין בו או במסגרת המועדים הקבועים בתקנות.

9. השינוי הנזכר בהגשת העתירה כאמור לעיל, לא כל הצד סביר, יש בו כדי להטיל ספק בכךון כביהם של העותרים כמו גם כדי לפגוע באינטרסים הרואים להגנה, حق של המשיבה והן של תושבי נסורת עילית. באיזו הヵול, שמיירה על אינטרסים אלה חשובה יותר מהשמירה על האינטרסים של העותרים. ראה בעניין זה פסק הדין בה"פ (ח'י) 102/96 שריסטל נ' הוועדה המזויה לתכנון ולבניה, מהח חיפה ואח', פד"מ, אי, עמ' 486; בג"ץ 828/90 סיעת הליכוד במועצת עיריית חיפה נ' מועצת עיריות חיפה, מה(1) 506.

אי צירוף משפטיים

10. המשפטים יטعنו כי לעתירה השלכות על עיריית נצרת, שבוני הספר שלא מותקצבים בהתאם לכמות התלמידים הלומדים אצלם. קבלת טענותיהם של העותרים תביא בהכרח להפחותה כמות התלמידים ומכך גם להפחחתה הותקציבים.

11. במצב דברים כאמור היה מקום לצרף את עיריית נצרת לצד העולל להפגע מהעתירה.

אי מיizio הילכתיים

12. לחילופין, ככל שלא נפל שיחוי בתגשות העתירה, והרי שהקדימה את זמנה וכוח העיתוי בו הוגשה.

13. העותרים נסמכים על מכתב מיום 24.5.17, נספה נ/34 לעתירה, אשר לטענותם לא נעה וمبرסים עליו את העתירה.

14. המשיבה טועה כי מכתב זה כלל איינו מוכר לה וכפי הנראה כלל לא הגיע לידיה בשום שלב. בהקשר זה אין למשיבה אלא לთחות מזוע בחלוף המועד הנקוב במסמך לא טrho העותרים לשלהוב תזכורות כלשהי בעניין טרם פניה לערכאות.

15. המשיבה ותוסיף ותטען כי הנתונים המבוקשים במסגרת אווויו מכתב מעידים על כך שהעותרים טrst מיצרו את ההליכים אל מROL המשיבות. הנתונים המבוקשים אף מעניקים משנה וונקו' לטענת המשיבה. לפיה אין למעשה החלטה סופית בנושא.

16. זאת ועוד - ההפנייה של העותרים לפסיקה בנושאי חינוך אף היא אינה מבססת את טענותם שעה שמדובר בפסקה שאיננה דומה כלל למקורה הנוכחי וגובה זו אין לגוזר ממנה גזרה שווה. יודגש כי באופןם מקרים דובר על תקיפות החלטה ברורה של הרשות המקומית ועל מניעות אפשרות להשתלב במערכת החינוך המקומיות. בעניינו מדובר בסוגיה שונה בתכלית שעניינה הקמת בית ספר ושכאמור כלל לא הבשילה.

חומר נקיון כפויים

17. מסקירת רשות העותרים בעטירה עולה כי לגבי חלק מהט לא ברורה הזיקה לעתירה ולסעדים המבוקשים בה. כך למשל, לחלק מהעותרים כלל אין ילדים ובאשר לאחרים בתובות הרשות איננה בנסיבות עילית כלל. מכאן עולה אפוא החשש כי סיבת צירופם נועדה ליציר בסיס לעתירה יש מאין.

18. העותרים נסמכו על מכתב מיום 24.5.17, נספח ע/34 לעטירה, הגם שידוע להם כי כלל לא הגיע לידי המשיבה בשום שלב.

19. המדובר בעטירה זהה המוגשת בגלגול שני, יובהר כי תוכנה של ההכרעה במסגרת העטירה הראשונה העיד על הצורך במיפוי הליכים אל מול גורמי המקרה תחת פניה לבית המשפט. צורך זה היה יוזע היטב לעותרים, אולם הדבר לא מנע מהם את הגשתה.

20. בכך מצטרפת העובדה שמדובר בעותרים שהגישו זה מכבר בעטירה בעלת אופי דומה לעניין הספרות בשפה הערבית בספריות אצל המשיב במסגרת עת"מ 15-62608-03-000 רואי חנידלו והאגני סלוט נגד עיריות נצרת עילית ואחות. באותו עניין, אשרណן בפני בבי הנשיא, השופט ד"ר אברהם אברהאם, נמחקה העטירה תוך שבית המשפט הנכבד לא מצא פגם בהונאות המשיבה המצדיק את התערבות בית המשפט.

21. התנהלות זו מצד העותרים מעידה על חומר נקיון כפויים מצדם. למעשה ניתן לומר כי העותרים עושים שימוש בעטירה על מנת לייצר פרובוקציה ועל מנת לקבוע למשיבת סדרי פעולה בהתאם לרצונות הפרט, הגם שלא הוכח צורך אמיתי או כי התרנהלות של המשיבה גואה באיסכירות או בפגיעה כלשהם.

22. כאמור לעיל מctrף השיחוי הנזכר בפועלותיהם של העותרים ואו מי מטעם, ולהילופין אי מיפוי הליכים, אשר מעניק משנה תוקף לטענת חומר נקיון הכפויים.

23. פניה בחומר נקיון כפויים התקבלה בעין לא יפה עיי' בית המשפט העליון. יפים לעניין זה דבריו של כב' ברנזון בג"ץ 609/75 מתתיהו ישראלי נ' ראש עיריית תל-אביב - יפו, פ"ד לו (2), 304, בעמ' 306, "רבב' המקritis מספור שבתס החלתו שלא להיזק לעטירה והמוגשת בבית-משפט זה מחמת אי-נקיון-כפויים הנובע מעבירה על החוק הקשור בנסיבות העטירה. כב'ו-משפט גבוח לאזק אין אנו פותחים את דלותינו לפני אדס העושה דין לעצמו ועובד על החוק". [הדגשה של הח"מ].

בפסק הדין שיתון באותה 340/04 בווחבוט פארק ואח נ' עיריות אילות עשו בית המשפט הנכבד שימוש בהלכה האמורה ושללו את זכותם של העותרים להגשת העטירה "לעתורים לא הוקנתה הזכות לפיה ראשיטת הטבילה. הם עשו דין לעצם, והציגו את המשיבה בפני עובדות מוגמרות תוך שהם משכנים את בטחון הציבור. השארותם במקרים מסווגת מתן היתר לרוכלים שלא ניתן על ידי העויה...," ובהמשך...". "הם יצרו עבודות בשטח וחווים עותרים מבויות המשפט ליתון גופשנكا חוקית למצב עובדיין לא חוקי זה, תוך שרם עוקפיהם כל הליך תקין. לא ניתן לייצור יש מאין. לעותרים אין רשות רוכלות ורישין לכך לא ניתן להם, לא במפורש ולא במשמעות". [הדגשה של הח"מ]

עוד יפים לעניינו דבריו של בית המשפט בג"ץ 3483/05 די.בי.אס שירוטי לוין 1998 בע"מ נ' שרת החקלאות: "בימ"ש לא יפתח דלתותיו למי שעושה דין לעצמו, מזלול בחוק ומקש להעמיד את הרשות אל מול עובדות מוגמרות. האיסור על עשיית דין עצמי הינו חלק מכל רוח בויגר הדולש מבעל דין הפונה לבקשת סעד מבימ"ש כי יפעל בNEY בפינוי בפינוי עיתות סך לעניין פניה לבג"ץ או לבימ"ש לעניינים מינהליים. לכן בע"ד הפועל בחומר נקיון כפויים יכול שיימצא כי עתירתו תידחה על הטף. הכל האסור עשיית דין עצמי הינו נגורות של חובת הזכויות לחוק, ובاهיוונו של הפגם על פני הדברים. עוד ראה בעניין זה את חמור בהוראה שניתנה, ובاهיוונו של הפגם גלי על פני הדברים. עוד ראה בעניין זה את דבריו של המלומד ח' גן במאמרו "ביסוסי חוגת הזכויות לחוק", משפטים י"ז.

דין

24. שאלה העומדת לפתחו של בית המשפט הנקבז הינה האם יש מקום כי בית המשפט הנקבז יכנס בוגרי המשיבה וירוח לה לפותה בבית ספר מלכתי עברי יסודי בנצרת עלית בשנת הלימודים תשע"ט, להוציא לבית הספר מדי שנה שבת ליום אחת עד השלמתו למושך בעל 12 שבועות לימוד וכן לעורץ את כל הנקודות הנדרשות לכך.

25. המשיבה טוען כי אין כל הצדקה להתערבו של בית המשפט הנקבז.

26. המשיבה תוסיף ותטען כי מדובר בעתרה חטרות בסיס וקונטראיות, שככל מטרתה לייצר פרובוקציה פוליטית.

27. כפי העולה מנספחים ע/12-ע/15, ע/18-ע/25 ו- ע/27-ע/34, בין הצדדים ה苍נהלה חליפת מכתבם, כאשר האחרון שביהם מטעם המשיבה מס' 2 הינו מיום 23.5.17 (נספח ע/33) ומילעם העותרים מיום 24.5.17 (נספח ע/34).

28. מעיון באוטם מכתביהם עולה שורה של נימוקים השוללים את הצורך בהקמת בית ספר ערבי בנצרת עילית. אולם, העותרים כוללים מונומזרים עם טעונים אלה לגופו של עניין.

29. העותרים נסמכים בעתרה על נתונים, אשר טוענים בעמדת המשיבה מס' 2 ולפיה ניתן מענה ראוי ומואים לתלמידי המגורר הערבי בנצרת, בין השאר מושום שדווקא הרישום לבתי ספר פרטיים שולל את הצורך להקמת בית ספר בנצרת עילית. בנוסף, בהתאם לעמדת המשיבה מס' 2 נצרת ונצרת עילית מהווים אזור רישום אחד ולא מן הנמנע שתלמיד המתגורר בנצרת עילית ולומד בנצרת ידריש לנשיאה קצרה מזו של התלמיד הרישום בנצרת עילית ולומד בה.

30. זאת ועוד – בהתאם למידע המצו依 בידי המשיבה לא אחות קיימים רישומים כפולים של מגורים, אשר יוצרים עיוות במידע ובמצב העובדתי האמתי.

31. המשיבה טוען כי עד ליום 28.6.16 סבלה המשיבהמאי יציבות שלטונית במשך תקופה ארוכה.

כאמור, ביום 28.6.16 נכנס לתפקידו מר רון פלוט, ראש עירייה הנבחר (להלן: "ראש העירייה"). בסמוך לאחר מכון מונואה המכליות חדשנה וכן מנהלת אגף חינוך חדשה לאחר שבמשך נקופה של מועלה משנה התפקיד של מנהל אגף החינוך לא אויש כלל. שינויים משמעותיים אלה בהנהגה הבירה של המשיבה, כמו גם הרכיסה לשורה ממשמעוותיה של פרויקטים ממשמעוותיים בהתקנותה של נצרת עילית, הובילו לצורך לבש עמדה מקצועית וענינית, בין השאר בתחום החינוך בהתחשב בצריכי האוכלוסיות השונות וכן לבחון את ההיבטים המערכתיים והוכספיים המשמעוותיים הכרוכים בכך.

32. במהלך השנה האחורונה עמדו ועדיין עומדים בפני המשיבה שורה של אתגרים שמטורטם לשקים את מעצמה הכספי ואת תזרימתה ולעווד התפתחות והתחדשות עירונית ממשמעוותית. במסגרת זו פעלת המשיבה אל מול הממשלה לקבלת הצעת מוחלטיס בדבר טיפול נקורתי במשיבה.

33. עם כניסה לתפקידו, מינה ראש העירייה בשיתוף עם המשיבה מס' 2, צוות מקצועני שייבחרו את כל תחומי החינוך אצל המשיבה, לרבות חסויות ושותה העתיריה. הצוות ה苍ניש מס' 2 פעמים ולאחר בחינה מעמיקה הגע למסקנה, כי שבאה לידי ביטוי במקצתה של הגב' אורה שמוחן מיום 23.5.17, נספח ע/33 לעתירה.

התעוררות בית המשפט בחלטות של רשות מוסמכת

34. המשיבה טוען כי טענות העותרים מוכיחות דרישת מביות משפט נכבד זה להעמיד עצמו במקרים הרשיונות המוסמכות, לעניין קביעות סדרי העדיפות וניהול משאביה. דרישת זו מנוגדת להלכה הפטורקה לפיה לא יתעורר בית המשפט בחלטות רשות מוסמכות ולא ישים את שיקול דעתו תחת שיקול דעתו, אלא רק במקרים קיצוניים של החלטה החורגת ממתחם הסבירות, במקרים בהם הפגם שנפל בהחלטתם הוא חמור ויורד לשורשו של עניין.

משמעות הلقה זו היא, כי כל עוד שיקול דעת הרשות המוסמכת הוא כזין, תעמוד החלטות הרשות בעינה, אפיו אם בית המשפט סבור כי אין זו ההחלטה הטובה ביותר וזאת על יסוד עקרון הפרדת הרשותות.

ברקשר זה נקבע בגבנץ 94/2020, אגדת טבע וחין - אגדת ישראלית להגנת הסביבה, עמותה רשותה נ' המועצת הארצית לתוכנו ולבנייה, נ(3) 441 בעמ' 446 כי:
 "...אכן, כך פועל הוא עקרון הפרדת הרשותות. אנו לא נשבע על כיסאה של רשות שלטונו ולא נגע בעקבות החלטות שעשתה, אלא אם נפל באחתן החלטות פגט משפטו, כאמור:ograms שהוכר בהלה כפוגם המציג התערבותו של בית-משפט. כך, למשל, בחירגה מסמכות, כך בעשיה בחוסר זום-לב, כך בהחלטה בלתי סבירה בעליל ועוד. עניין שלפנינו לא נוגלה לעניינו פlags מעין פוגמים אלה..."

גם בביב"ץ 636/86 נחלת י'ボוטינסקי מושב עובדים נ' שר התקלאות, מא (2) 701, 708 נאמר:
 "...אלאו של עניין, על ביז'ט-משפט זה לבחון את החלטותיהם של המשיבים באספקליה משפטית. וממי יש לזכור, כי בית-משפט זה לא יחליף את שיקול-דעתן של הרשותות בשיקול-דעתו אלא יבחן, אם שיקול הדעת של הרשותות עומד באמות המבחן שנקבעו. לא די לעותרים בכך שהם מצביעים על תום-לבם ועל הדורך המקובל שתהן נקבעו במהלך הטיפול בעניינים. צריך שייצבעו על כך ושישכנעו את בית המשפט, כי המשיבים אכן נהגו שלא בדרך מקובלת ולא בזעם-לב, או שנגעו בנסיבות לב או מתחך אפליה, או שהגינו להחלטותיהם שלא על סמך נימוקים בשירים אלא על-פי נימוקים פסולים או זרים לעניין..."

כמו כן בעמ' 2418/05, צ'רלס מילגורום נ' הוועדה המחויזת לתכנון ובנייה, ציין בית המשפט העלוי כי:
 "כל נקוט הוא בידינו כי בית-המשפט אינו שם עצמו בunderline של רשותות התכנון והוא הוא מעמיד את שיקול דעתו שלו תחת שיקול דעתן המצביע. של אונן רשותות. התערבותו של בית-המשפט בהחלטות של רשותות התכנון נעשית במשורה, בעילות מובהקות המצדיקות התערבות במעשה המינהלי, כגון: חריגה מסמכות, חוסר תום-לב או חריגה קיונית ממתחם הסביבות" (הדגשה של הח"מ).

עוד נפסק בעת"ם (ת"א) 190/06, אליעזר מזרחי נ' עיריות פותח ותוואות, כי "בימה"ש סבור, כי במקורה דנא פועל המשפט 2-1 בהתאם להנחיות משרד הפנים ע"פ נוהל ההקאות. וועדות החקצאות בוחנה את הביקשות ואות התנגדויות, והחלטתה הינה בלבד הסביר. הכלל הוא, כי בימה"ש לא יחליף את שיקול דעתן של הרשותות בשיקול דעתו, וכל עוד שיקול הצעת של הרשות הוא כדין. וזאת החלטת הרשות, אפיו אם בימה"ש סבור כי אין זו ההחלטה הטובה ביותר".

ואם בכך אין דג, שהרי בית המשפט חזיר על פסיקתו זו גם לאחרונה בפסק דין שננקן בעת"ם (ח'י) 09-05-13732-05-05 מילל אלחר נ' משריך החינוך האגף לחינוך יסודי, ואלו דבריו: "ניתן על כן לקבוע כי בשיקולי המשיבים בהחלטה לסגור את בית הספר לא נפל פגס. בימה"ש לא שוכנע כי גשלו שיקוליהם זרים או כי לא ניתן משקל לטענות העותרים. עד מתה הזרועים נשמעה וחותמיים אף עונרו לבשוויתם ומהו את מועד הסגירה למציאות פתרונות אחרים, אלא שפתרונות אלו לא כלוחו. גם אם ניתן מהה החלטה סבירה אחרת, אין בכך להצדיק התערבות של בימה"ש זה, שהרי בימה"ש אינו שם שיקול דעתו במקום שקי"ז הגורמים המצביעים האמורים על חינוך המתלמידים".

35. עניינו, מעין בטענות העותרים ובתשובת המשיבה עולה כי לא התקיימו פוגמים המצדיקים את התערבותו של בית המשפט הנכבד.

36. בשל כל האמור לעיל, אין כל הצדקה משפטית ואו מחייבת כי בית המשפט הנכבד ישים עגמו תחת הרשות המוסמכת ויהפוך את החלטתה, ועל כן אל לו לביית משפט לשים את שיקול דעתו תחת שיקול דעתן של הרשותות המוסמכות.

סיכום

37. הטענות המקדימות באשר להעדר סמכות עניינית, שיחוי, אי מיוצי הליכים והעדר נקיון כפיים מצדיקים את דחינת העתירה על הסף.

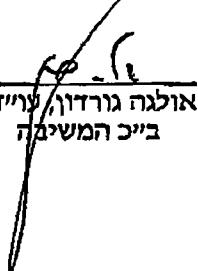
mishpatit

7

38. גם לגופו של עניין אין כל בסיס להתערבות בית המשפט הנכבד בשעה שלא הוכח כל פגם בוחלתת המשפטה מס' 2, אשר התבسطה על בדיקת מקיפה של צוות מקצועי שבתו את הנושא.

למעשה מטרת העטירה הינה לגרום לבית המשפט להכנס בוגליה של המשפטה, להשפייע באמצעות החלין המשפטי על סדרי העדיפויות ולגרום לשינוי החלטות, וגם שלא נפל בהן פגם או חוסר סבירות כלשהו.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לזרות את העטירה על הסע ולחייבן לגופו של עניין, תוך חיובם של העותרים בהוצאות העטירה ובשכ"ט עו"ד ומע"מ כדין.

אלגה גורדון, עורך
ב'כ המשפטה